

Zbirka odločb sodne prakse

Zadeva C-456/11

**Gothaer Allgemeine Versicherung AG in drugi
proti
Samskip GmbH**

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landgericht Bremen)

„Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah — Uredba (ES) št. 44/2001 — Člena 32 in 33 — Priznavanje sodnih odločb — Pojem ‚sodna odločba‘ — Učinki sodne odločbe na mednarodno pristojnost — Dogovor o krajevni pristojnosti“

Povzetek — Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 15. novembra 2012

1. *Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah — Pristojnost in izvrševanje sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah — Uredba št. 44/2001 — Priznavanje in izvrševanje sodnih odločb — Pojem sodne odločbe — Odločba, s katero se na podlagi dogovora o krajevni pristojnosti sodišče izreče za nepristojno — Vključitev*

(Uredba Sveta št. 44/2001, uvodne izjave 2, 6, 16 in 17 ter člen 32)

2. *Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah — Pristojnost in izvrševanje sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah — Uredba št. 44/2001 — Priznavanje in izvrševanje sodnih odločb — Odločba, s katero se na podlagi dogovora o krajevni pristojnosti sodišče izreče za nepristojno — Priznanje tako izreka kot tudi obrazložitve odločbe*

(Uredba Sveta št. 44/2001, člena 32 in 33)

1. Člen 32 Uredbe št. 44/2001 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah je treba razlagati tako, da zajema tudi odločbo, s katero se sodišče države članice na podlagi dogovora o krajevni pristojnosti izreče za nepristojno, ne glede na opredelitev take odločbe v pravu druge države članice.

Potrebo po taki razlagi pojma sodna odločba, ki mora biti avtonomna, potrjujejo cilji Uredbe 44/2001 kot so navedeni v uvodnih izjavah 2 in 6 te uredbe, in sicer poenostavitev formalnosti za priznavanje in izvršitev sodnih odločb ter njihov prosti pretok ter načelo medsebojnega zaupanja sodišč, ki je v skladu z uvodnima izjavama 16 in 17 podlaga za sistem, uveden z Uredbe št. 44/2001.

To medsebojno zaupanje bi bilo namreč ogroženo, če bi sodišče države članice lahko zavrnilo priznanje odločbe, s katero se je sodišče druge države članice na podlagi dogovora o krajevni pristojnosti izreklo za nepristojno. Dopustiti, da sodišče države članice lahko zavrne priznanje take odločbe, bi bilo v nasprotju s sistemom, ki ga je uvedla Uredba št. 44/2001, saj bi lahko taka zavrnitev ogrozila učinkovito delovanje pravil iz poglavja II te uredbe glede delitve pristojnosti med sodišči držav članic.

(Glej točke od 25 do 29, 32 in točko 1 izreka.)

2. Člena 32 in 33 Uredbe št. 44/2001 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah je treba razlagati tako, da je sodišče, pred katerim se uveljavlja priznanje odločbe, s katero se je sodišče druge države članice na podlagi dogovora o krajevni pristojnosti izreklo za nepristojno, vezano na ugotovitev glede veljavnosti tega dogovora, ki je v obrazložitvi pravnomočne sodbe, s katero je razglašena nedopustnost tožbe.

Dopustiti, da bi sodišče zaprosene države članice lahko štelo, da je dogovor o krajevni pristojnosti, ki ga je sodišče izvirne države članice priznalo kot veljavnega, ničten, bi bilo v nasprotju s to prepovedjo vsebinskega preverjanja sodne odločbe iz člena 36 Uredbe št. 44/2001, zlasti v okoliščinah, ko bi zadnjenavedeno sodišče lahko presodilo, da je ob neobstoju tega dogovora pristojno. V tem zadnjem primeru bi bila zaradi take ugotovitve sodišča zaprosene države članice vprašljiva ne le vmesna ugotovitev sodišča izvirne države članice glede veljavnosti dogovora o krajevni pristojnosti, temveč tudi odločba tega sodišča, s katero se je to izreklo za nepristojno, kot taka.

Poleg tega se pojem pravnomočnosti v pravu Unije, ki je upošteven za določitev učinkov take odločbe, ne nanaša le na izrek zadevne sodne odločbe, ampak tudi na njeno obrazložitev, ki je nujna podpora njenemu izreku, zaradi česar sta obrazložitev in izrek nerazdružljiva.

(Glej točke 38, 40, 43 in točko 2 izreka.)